

Fusta de champions

L'Ajuntament de Badalona homenatja dos medallistes paralímpics que han competit a Pequín

Badalona

● Els seus ulls encara desprenen un punt d'il·lusió in-capac de dissimular. «L'experiència dels Jocs és indescripible, molt bonica», deia llo, amb la medalla d'argent aribar de Pequín, després de participar en els Jocs Paralímpics, que han tingut lloc del 6 al 17 de setembre a la capital xinesa. Es un dels campions de la natació –de relleus de 4 per 50 lliures– juntament amb en Pedro Cordero, també badaloní, i medalla de bronze en *boccia* per equips, un esport molt similiar a la petanca.

Aquests dos esportistes són ja uns veterans dels Jocs Paralímpics i en tenen tres a l'esquena. Per això, han vist amb menys nervis i amb un punt de seguretat que els ha fet gaudir més. En Jordi va competir a Sidney i a Atenes, on va guanyar medalla d'or i bronze, respectivament. «Ja en tinc una de cada», va dir amb un somriure. I va afegir,

ORGULLOSOS. En Jordi Gordillo i en Pedro Cordero acaben d'arribar de Pequín, on han disputat els Jocs Paralímpics. Els dos esportistes badalonins han guanyat medalla: en Jordi, d'argent en natació de relleus de 4 per 50, i en Pedro, de bronze en *boccia* per equips / i.m.

amb un to de lament: «Pels xinesos no vam guanyar l'or». I és que ell i els seus tres companys d'equip van quedar a 58 centèsimes dels campions en els darrers Jocs: l'equip amfífito. «Tot i així, vam fer el rècord del món: 2 minuts, 18 segons, 73 centèsimes», va explicar en Jordi.

D'altra banda, en Pedro va participar a Barcelona 92 en atletisme i a Atenes i Pequeí en *boccia* per equips i individual. Ell també és la primera vegada que puja al podi dels campions. «En els Jocs Paralímpics d'Atenes vaig quedar tercer», explica Pedro, que recorda amb especial emoció el moment de rebre el guardó. «En aquell instant, el recordes de molta gent que t'ha ajudat a arribar fins on has arribat: la fami-

Els Països Catalans abans de la Guerra Civil

A bord del vaixell de càrrega *Ponzano*, el cèlebre compositor britànic va recórrer, el febrer del 1936, el litoral mediterrani des de Gibraltar fins a Sant Feliu de Guixols, i va retratar la vida quotidiana d'un país que vivia un moment polític transcendent. Les fotos perdudes de Thomas Wood, recuperades per aquesta edició, permeten reconstruir el país d'unes ciutats

lia, els companys, els entrenadors», va comentar. «En individual, vaig ser vuitè», va dir. «Esportivament, m'hauria agradat haver donat més», va continuar en Pedro. Abans d'arribar a la competició, però, tots dos van haver de dedicar moltes hores en la preparació. En Jordi, per exemple, va estar concentrat en tres ocasions per tal de preparar els Jocs de Pequín. «Des del mes de juny i fins al setembre, vaig entrenar-me molt dur, en sessions de matí i tarda», va assegurar aquest nedador que es va iniciar en l'esport amb sis anys. El palmarès de tots dos demostra que els esforços han valgut la pena.

De tornada, tot han estat reconeixements d'amics i família. L'últim va tenir

lloc ahir mateix, quan van ser homenajats pel consistori badaloní gairebé en ple. L'Ajuntament va preparar una recepció oficial per reconèixer públicament el «seu esperit de sacrifici» i els va fer entrega d'una rèplica de la Venus de Bactulo. «Badalona es pot sentir orgullosa de vosaltres», va dir l'alcalde, Jordi Serra, en la seva intervenció. Els homenajats, entre totalment i emocionats, van voler retornar el suport rebut. «Aquesta medalla també la nostros», va afirmar el campió de natació, agafant el premi d'argent. I en un rampell de seguretat i positivisme, l'alcalde va augurar un futur dolç per a tots dos esportistes. «A Londres, tornem-hi!», va dir. I amb medalla. Segur.

